

SOUTĚŽ O CENY DÁLE POKRAČUJE – SOUTĚŽ O CENY DÁLE POKRAČUJE – SOUTĚŽ O CENY DÁLE POKRAČUJE

BOA neuspěla

Britská olympijská asociace (BOA) neuspěla u arbitrážního soudu v Lausanne se svým požadavkem, aby všichni olympionici potrestaní za doping, byli doživotně diskvalifikováni z účasti na zimních, letních i paralympijských hrách. Návrh BOA neprošel u tohoto sportovního tribunálu ze dvou logických důvodů:

1. Jednalo by se údajně o **omezování práva na vykonávání práce**. S tímto argumentem v minulém roce uspěla v Lausanne francouzská mílačka Hind Dehibaová, která se tak domohla startu na Diamantové lize a to i přesto, že platila nepsaná dohoda mezi jednotlivými pořadateli těchto akcí – nezvat dříve potrestané závodníky

Zdroj: www.london2012.com

2. Případné schválení tohoto návrhu by bylo **v rozporu** s dosud platným Světovým antidopingovým kodexem.

WADA s uspokojením přivítala výrok tohoto nejvyššího sportovního soudu ve Švýcarsku v této kauze, protože je plně v souladu s dosud platným Kodexem. Na závěr svého vyjádření Světová antidopingová agentura doporučila BOA, aby svůj **požadavek navrhla zapracovat** do připomínek k tomuto Kodexu. **Připomínkové řízení** právě probíhá a bude ukončeno na Světové konferenci proti dopingů ve sportu, které se uskuteční v roce 2013 v listopadu v Jihoafrické republice. **Nový Kodex bude potom platit od roku 2015.**

Tato kauza vyvolala vášnivé diskuze v médiích na Britských ostrovech a jako odstrašující případ dopingového hříšníka, který bude moci startovat v Londýně, byl často uváděn jejich sprinter **Dwain Chambers**.

Tento atlet byl chycen při akci proti laboratoři **BALCO** (Bay Area Laboratory Co-operative) v roce 2003 v USA, která byla řízena Viktorem Contem. Tento bývalý muzikant tehdy distribuoval mezi přední sportovce světa zakázanou látku **tetrahydrogestronon** (růstový hormon s anabolickými účinky), která byla mezi tehdejšími sportovci známa jako „**the Clear**“ (čistá, tzn. tehdejšími metodami ještě nezjistitelná).

Látku vytvořil chemik Patrik Arnold a jako příklady odběratelů jmenujme alespoň hráče Americké baseballové ligy, Amerického fotbalu a také atlety – kladiváře Johna McEwena, koulaře Kevina Totha a **C. J. Huntera, sprintery Dwaina Chamberse, Marion Jonesovou, Tima Montgomeryho a mnohé další.**

Dwain Chambers byl v roce **2004 před dopingovým tribunálem usvědčen z braní dopingů. Při soudním přelíčení předložil seznam a rozpis zakázaných** dopingových látek, které sám konzumoval. V době své závodní činnosti si píchal EPO a růstový hormon, užíval inzulin a mazal se krémy s testosteronem a epitestosteronem, startovní reakci se snažil zlepšit tabletami modafinilu. A to nebylo vše. Je až s podivem, co všechno tělo trénovaného sportovce snese, zatím bez zdravotních následků.

Disciplinární komise mu za toto provinění udělila **trest v trvání dvou let**, který si „odseděl“ v letech **2004–2006.**

Chambers v posledním období **nestartoval ani na nejvýznamnějších atletických mítincích**, protože ředitelé těchto akcí nezvali k účasti tyto potrestané závodníky.

Názory veřejnosti a sportovců na možnost jeho startu v Londýně se různí. Někteří by ho nejraději vůbec na dráze nespatri, někteří mají pro něj pochopení a jeho dřívějšími dopingovými prohřešky se nezabývají. Národní atletický svaz ho zase potřebuje do své štafety na 4x 100 m, protože mimo něj nejsou na ostrovech další kvalitní sprinteři.

Své **názory** na jeho účast na olympiádě vyjádřil např. bývalý vynikající **sprinter Allan Wells**, který prohlásil: „Jeho podvádění bylo natolik hrozné a promyšlené, že si podle mne nezaslouží druhou šanci.“ Také pětinasobný olympijský vítěz ve veslování **sir Steve Redgrave** se k této situaci vyjádřil: „Dopingoví hříšníci by měli přijít alespoň jednou o možnost účasti na Hrách.“

S těmito názory nelze nesouhlasit a bude zajímavé také sledovat, jaká bude atmosféra okolo jeho osoby přímo v Londýně a to nejenom mezi diváky, ale i závodníky samotnými.

Spolupráce s Nutrendem

Zástupci Antidopingového výboru ČR v čele s jeho ředitelem RNDr. Milošem Vrabcem jednali v Olomouci s největším českým výrobcem doplňkové stravy pro sportovce – společností NUTREND.

Společnost založili manželé Zedníkovi v roce 1993 a jsou také jejími 100% vlastníky, má svoje vlastní vývojové oddělení, výrobní kapacity a skladové centrum.

V současné době má společnost několik obchodních divizí – sportovní, retailovou a lékárenskou a zaměstnává více než 100 lidí různého odborného zaměření i profesí. Právě nyní rozšiřuje svou výrobní i skladovou kapacitu výstavbou nového objektu. Společnost velice dbá na to, aby všechny její výrobky splňovaly normy ISO 9001. Vyrábí 100 produktů ve více než 260 variantách a zároveň je dodává spotřebitelům buď prostřednictvím internetového obchodu Ronnie.cz, nebo přes vybrané obchodní řetězce, fitness centra, cykloprodejny a též lékárny. Část produkce přímo putuje našim olympionikům a reprezentantům v průběhu celé sezony, hlavně však před velkými akcemi jako jsou Olympijské hry a světové a evropské šampionáty. Nemalá část výroby putuje i do zahraničí, hlavně do sousedních zemí a v poslední době i do Ruska. Firma také dlouhodobě spolupracuje s Českým a Slovenským olympijským výborem a je také dodavatelem svého zboží pro sportovce obou zemí na Paralympiády, což asi nejlépe vypovídá o kvalitě a také důvěryhodnosti jejich výrobků.

Produkty společnosti lze rozdělit do ucelených řad. Každá z nich je určena pro jinou cílovou skupinu – např. sportovce silové, vytrvalostní, zajímaví se o wellness a zdravý životní styl a také k hubnutí.

V neposlední řadě vydává i svůj vlastní barevný

čtvrtletník v nákladu 45.000 kusů, který slouží k propagaci vlastních výrobků a také informuje o novinkách v oblasti sportovní výživy i zdravého životního stylu. Společnost má také svoji zelenou linku, kde se mohou lidé poradit, jaké výrobky společnosti jsou pro ně nejlepší podle svého zaměření a potřeb.

Stojí také za pozornost, že Nutrend sponzorsky podporuje naše nejlepší sportovce, z nichž jmenujme Jiřího Ježka (cyklistika – paralympijský vítěz z Pekingu a mnohonásobný mistr světa), Lukáše Bauera (běžec na lyžích – medailista ze světových šampionátů a olympiády), Martinu Sáblikovou a Nowis team (rychlolobuslení – dvojnásobná olympijská vítězka a mnohonásobná světová šampionka, světová rekordmanka), Jaroslava Kulhavého (horská kola – cross country, mistr svět a vítěz světového poháru), Denisu Rosolovou, rozenou Ščerbovou (atletika – bronzová medailistka z Halového mistrovství světa 2010 ve štafetě 4x 400m a vítězka Halového mistrovství Evropy 2011 v běhu na 400 m) a mnohé další, celkem více než 100 vrcholových českých sportovců.

Někteří další sportovci, zde jmenujme alespoň Tomáše Berdycha – vítěze Hopmanova poháru (společně s Petrou Kvitovou), finalistu Davisova poháru a 6. hráče světa ve dvouhře a Petru Kvitovou, která je wimbledonskou šampionkou, vítěžkou Poháru federace a 4. hráčkou světa ve dvouhře také testují některé výrobky této společnosti...

Antidopingový výbor se rozhodl spolupracovat s touto společností, protože NUTREND garantuje svými moderními výrobními postupy i kontrolou jednotlivých vstupních látek při tomto procesu v maximální možné míře kvalitu a nezávadnost svých konečných výrobků určených pro sportovce.

Landis má další problém

Americký cyklista Landis má další problém, tentokrát finanční.

Jak již víte z denního tisku i našich bulletinů, byl tento „silničář“ usvědčen z dopingu a následně potom spravedlivě potrestán.

Zdroj: Wikipedia.org

Před mnoha lety, když s ním ještě probíhalo přelíčení, byla na jeho popud uspořádána **finanční sbírka mezi jeho fanoušky a přívrženci**, aby mu pomohli domoci se spravedlnosti a on si mohl najmout drahé právníky a uhradit soudní výlohy. Tehdy se sešlo na jeho konto téměř půl milionů dolarů. Landis je však mohl využít pouze v případě, že bude očištěn. Situace se však změnila, byl uznán vinným a dostal zasloužený trest za doping. Peníze ze sbírky však nevrátil a tak má na krku další **soud, tentokrát o vrácení peněz**.

Vrátí Landis peníze, nebo půjde dokonce do vězení, toť otázka. A vše jen proto, že se rozhodl dopovat a využít nespravedlivé výhody oproti ostatním soupeřům. Teď za to vše pyká a možná za tento další prohřešek zaplatí i vlastní svobodu.

Jediné ponaučení pro všechny sportovce je – nezahrávat si s dopingem, protože důsledky používání zakázaných látek jsou hrozné jak pro celou sportovní kariéru, ale jak vidno, může **vést doping i k finančnímu krachu** a dokonce vězení!

Boj s marihuanou trvá

Před nedávnem **nizozemské úřady přestaly tolerovat volný prodej marihuany**. Lehce si totiž

spočítaly, že kouření této rostliny má neblahé zdravotní následky a je často i startovací omamnou látkou pro konzumaci tvrdších drog. Její prodej zároveň může zvýšit pouliční kriminalitu.

Z této stručné novinové informace však jasně plyne, že se **tolerance k volnému prodeji marihuany v Nizozemském království neosvědčila** a že je nutné její prodej a pěstování zásadně omezit a přísně kontrolovat.

Mladí lidé nazývají kouření marihuany tzv. „**používáním této rostliny k rekreačním účelům**“, což je již samo o sobě zcestné. Za „rekreační“ mohou být považovány snad jenom různé pohybové aktivity v tělocvičně, na venkovních hřištích a nebo v přírodě, případně pasivní činnost, jako je sledování sportovních přenosů, kutilství, čtení, návštěva divadel, kina atp. **Ničení si zdraví prostřednictvím kouření marihuany však snad nelze považovat za rekreační činnost**, či snad ano?

K již běžnému koloritu pražských ulic čas od času patří i různé **pochody za legalizaci marihuany**. Především mladí zastánci **povolení pěstování konopí pro léčebné a rekreační účely** se snaží různými happeningy přesvědčit státní orgány, že legalizace kouření konopí a uvolnění jeho pěstování a prodeje je správná věc a že kouření „marjánky“ neškodí. Poslední pochod proběhl v ulicích metropole v sobotu 5. května, právě v den pražského povstání a setkalo se na něm **přes sedm tisíc účastníků**. Teprve až déšť na pražské Parukářce rozptýlil tento dav...

Zdroj: Wikipedia.org

Zajímavý **pohled** na tuto **problematiku** přinesl na stránkách českých deníků vědec **Lumír Hanuš**, který se celý život zabývá výzkumem konopí a kokových listů.

V posledních třiceti letech působí na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě a je světově uznávaným odborníkem na konopí a zároveň je **členem „International Cannabinoid Society“**. **Od Izraele obdržel i státní vyznamenání „Outstanding Immigrant Scientist“ a to v roce 2010** za svou práci pro tento stát v letech 1990–2010.

Ve svém rozhovoru mj. uvedl: „**V Izraeli se pro medicínu užívá konopí již přes deset let**. V současné době je tam asi **7.500 pacientů**, kteří se **léčí touto látkou**. Zpočátku mohl předepisovat konopí pouze jeden lékař, v současné době je to už sedm specialistů. Nejdříve dostávali **pacienti** léky zdarma, nyní si je musí **platit**. Konopí dostávají v surové podobě jako vrcholové palice rostliny, nebo ve formě olejů, kapek, mastí, nebo je výtažek z konopí přimíchán do cukru nebo medu. **Jedná se o levnou léčbu s minimem nežádoucích účinků**“. Dále profesor Hanuš tvrdí, že se **v českých zemích léčí konopím** mnoho lidí, avšak zatím nelegálně. Dokonce jsou někteří nemocní ochotni **zaplatit i statisíkové sumy** a tak zároveň **podporují černý trh** s touto rostlinou. Podle jeho názoru by se **mělo legalizovat léčebné konopí** a zároveň by měly vzniknout pěstírny, kde by se vyráběly různé druhy konopí, vhodné pro různé nemoci. V současné době se v **České republice** zatím konopí používá k **léčbě nelegálně** a pacienti se musí obávat, že budou trestáni jako zločinci a to i přesto, že některým pacientům tato rostlina pomáhá při léčbě roztroušené sklerózy. „Legalizací konopí by se také dosáhlo toho, že by pacient dostal právě to konopí, které na svou nemoc potřebuje a nemusel by ho kupovat jako sázku do loterie od překupníků, kteří často prodávají konopí různé kvality a obsahu léčebných látek“, řekl závěrem.

Měli bychom také **připomenout nutnost stanovení jasných legislativně právních norem**, a to ještě před uvolněním prodeje marihuany k léčebným účelům v naší zemi. Jedná se především o to, kdo získá oprávnění předepisovat tyto léky a jak stát zajistí dohled nad jejím prodejem. V minulosti se u nás už mnohokrát stalo, že legislativní normy byly vydány opožděně a potom ještě dlouho trvalo, než se podařilo státu dostat zpět vše pod kontrolu.

Důležité je také říci, že konopí může případně **pomoci k léčbě** některých nemocí a **nemělo by sloužit k „rekreačním účelům“**, jak si to někteří kuřáci marihuany přejí.

Také všichni **sportovci by neměli kouřit**, či jinak

používat tuto rostlinu, protože jim může zcela zničit jejich sportovní kariéru. I přesto, že již dlouhou dobu upozorňujeme na **nebezpečí konopí**, počet dopadených sportovců s touto látkou v těle neustále stoupá...

Kriminál za kokain

Bývalý olympijský vítěz a mistr světa ve **vzpírání Bulhar Galabin Bojevski byl odsouzen** k odnětí svobody na více než **devět let**. **Příčinou jeho tak tvrdého potrestání byl nález devíti kilogramů kokainu v jeho zavazadle** na letišti v Sao Paulo v říjnu minulého roku. Podle bulharských médií trvá její bývalý reprezentant na své nevině a proti rozsudku se odvolal.

Vidina brazilského vězení je asi dost krutá, i když v některých zemích za pašování takového objemu kokainu **můžete dostat i trest smrti**, bez ohledu na to, jestli jste „domácí“ pašerák, cizinec nebo třeba olympijský vítěz a mistr světa...

Zápasník bez olympiády

Londýn bude bez elitního **britského zápasníka Myroslava Dykuna**, původem Ukrajince, který zápasil v hmotnostní kategorii do 66 kg. Ještě před pár dny byl Dykun žhavým želízkiem v ohni a velkou nadějí na zisk medaile. Očekávání svazu i britské veřejnosti bylo o to větší i proto, že poslední medaili získalo Spojené království v tomto odvětví v roce 1984.

Záhy však přišlo velké zklamání a rozčarování, když měl tento devětadvacetiletý sportovec **pozitivní nález na amfetamin**. Následně po tomto prohřešku mu národní svaz zastavil činnost.

V případě, že i vzorek „B“ potvrdí tuto zakázanou látku, což lze s největší pravděpodobností očekávat, bude následovat **dvouletý zákaz činnosti**, a tak mu asi odplave po Temži i vidina olympijské medaile.

Je to smutné loučení s velikými ambicemi a možná i slávou, ale vždyť jen čistí sportovci mají právo bojovat o stupně vítězů, nebo to tak není?

„Koule“ opět na scéně

Klicperovo divadlo v Hradci Králové uvedlo

původně rozhlasovou hru režiséra Davida Drábka pod názvem „**Koule**“. O této kontroverzní hře jsme Vás informovali na začátku minulého roku, když byla odvysílána na stanici Vltava. Další zmínku o této hře jste mohli zaregistrovat v našem zpravodaji na konci roku 2011, když byla vyhodnocena v posluchačské anketě Českého rozhlasu jako nejlepší hra roku.

Zdroj: Klicperovo divadlo

Hlavní roli v rozhlase tehdy ztvárnila **Pavla Tomicová**, která ji hraje i na scéně Klicperova divadla. Hra se již stala novým **hitem této scény**, protože se setkala s velice kladným ohlasem diváků i divadelních kritiků a to hned při své premiéře. **Představení** této hry jsou až do konce této divadelní sezony zcela **vyprodána**. Dle vyjádření recenzentů této hry se: „Jedná o výbušnou satirickou komedii se znamenitými hereckými výkony především Pavly Tomicové v **hlavní roli – Mileny**, která vykazuje velice podobné rysy s naší **známou koulařkou**, protože stejně jako ona vlastní pekárnu a zasedala v Radě České televize. Ve hře se jedná o hořkou zpověď, co jsme zač. Hra je umístěna do atmosféry retro stylu 70. a 80. let a také autor hudby Darek Král využil dobové melodie, znělky a nejpokleslejší pop muziku té doby. Skvostná Pavla Tomicová, která i svou postavou připomíná naši bývalou koulařku, na začátku hry v kostýmku **chrastí šperky a děsí své okolí arogancí a dlouhými prsty. Postava graduje až do sebeklamu**, protože si tato protagonistka hry nakonec myslí, že je pro naši zemičku minimálně tak **důležitá jako kněžna Libuše**“. Také scéna v klubu seniorů, kde vypráví „o čem ta koule vlastně je“ a také o mindráčích ze svého dětství diváky zaujme. Nejdojemnější je však **setkání s běžkyní Radmilou**, která má zase společné rysy s naší běžkyní na středních tratích.

Výborné výkony podávají i další herci, z nichž lze třeba jmenovat Jiřího Zapletala, Kamilu Sedlárovou, Tomáše Lněničku a mnohé další. Když **umírající obří**

laboratorní myš v podání Isabely Smečkové Bečkové nakonec vypráví, kolik **steroidů** a dalších dopingových látek do ní v laboratoři **doslova „naprali“**, neubrání se mnoho diváků v divadle ani slzám.

Dramaturgyně Markéta Bindasová k uvedení této hry ve východočeském divadle mj. řekla: „**Téma dopingů v socialistickém sportu je zřejmě pořád tabu.**“

„Režisér Drábek v postavě Mileny vytvořil unikátní typ českého sebeklamu a kýče s obdivuhodným humorem i soucitem“, napsali na závěr divadelní kritici k této hře.

A asi mají pravdu, protože **velké procento tehdejších sportovců žije v určitém sebeklamu** a zároveň se brání otevřenému přiznání, jak to tehdy s tím dopingem doopravdy bylo. Díky otevření archívů s touto problematikou však důkazy v mnoha případech již spatřily světlo světa, avšak zatím byly zveřejněny jenom některé.

Jako určitý příklad větší otevřenosti k tomuto problému nám může sloužit tehdejší Východní Německo. Po pádu „berlínské zdi“ a pozdějším sjednocení **Německa** a také díky otevření archívů Stasi se k **dopingů přiznalo velké procento závodníků** a závodnic a **zároveň proběhlo i mnoho soudních přelíčení s jejich trenéry, funkcionáři i dodavateli dopingů**. I přesto však zůstává i v této zemi ještě mnoho sportovců, kteří zatím neodkryli karty. Na rozdíl od nás byli však **němečtí sportovci finančně odškodněni za doping**, který jim v mnoha případech poškodil zdraví.

Zdroj: Klicperovo divadlo

V naší kotlině se zatím žádné náhrady nepřipravují a snad i proto většina tehdejších reprezentantů stále o dopingů mlčí, protože asi mají pocit, že by případným **přiznáním** k užívání hlavně anabolik **znehodnotili své výkony**.

Možná i proto by stála za shlédnutí tato divadelní adaptace v Hradci Králové, abychom se dozvěděli o této „anabolické temné době“ i z jiného pohledu a navíc i s notnou dávkou humoru. Snad tato **umělecká fikce přispěje k poznání**, jak se také sportovalo v době, která zas není tak vzdálená...

V nedávné době vyšlo toto dílo v nakladatelství Akropolis je již na pultě dobrých knihkupectví.

Lhát se nevyplácí

Nejdříve Rus a později **Rakušan Michail Botvinov** (45 let), jinak **běžec na lyžích** a šampion z mistrovství světa a olympijský medailista, byl **usvědčen z křivého svědectví a odsouzen k podmíněnému trestu čtyř měsíců**.

Hlavním aktérem soudního řízení byl bývalý trenér rakouských běžců na lyžích Walter Mayer a Botvinov se při tomto líčení jako svědek provinil tím, že **zapřel své odběry krve**.

Již dříve se neslavně „proslavil“ společně se svým reprezentačním kolegou Christianem Hoffmannem. Byli obviněni z toho, že brali v roce 2002 krevní doping, i když byli nakonec oba omilostněni, stín podezření z dopingu na ně stále padá.

Trest u civilního soudu ho neminul i přesto, že **ukončil svoji závodní kariéru již před pěti lety a to konkrétně po sezoně 2006–2007**.

Z tohoto případu plyne jediné a jasné ponaučení pro všechny, kteří mají nutkání podvádět – sportovec může být usvědčen z dopingu po mnoha letech a to také v době, kdy již aktivně nezávodí!

Závěrem snad můžeme říci, že **lež má krátké nohy...**

Čína se bojí clenbuterolu

Čínští sportovci i ve státních **střediscích vrcholového sportu** se bojí dopingu, protože tamní laboratoře **objevily v mase přítomnost zakázané látky – clenbuterolu**.

Jak jsme již varovali, tato zakázaná látka byla zjištěna v mase a masných výrobcích v Mexiku a také **v Číně**.

Při lednové kontrole byl **clenbuterol objeven v mase** v jejich největším středisku v Jiangu, kde se

připravují do Londýna jejich nejlepší sportovci. Jak je známo, dopují touto látkou někteří farmáři v těchto oblastech (a možná i jinde) zvířata, aby produkovala více masa a méně tuku. Z komunistické centrály proto dorazil do tohoto centra **příkaz: Nejezte maso!**

Jak je notoricky známo, Světová antidopingová agentura WADA v minulosti potrestala některé sportovce za to, že byla v jejich těle zjištěna tato zakázaná látka. Dvouletý zákaz činnosti dostal například španělský cyklista Contador, ale i čínská judistka Tong Wen a plavec Ouyang Kungeng dokonce dostal za tuto látku doživotní distanc. Ani u jednoho z výše uvedených sportovců nezabrala jejich obhajoba, že snědli kontaminované maso.

Kuchaři jsou v tomto centru zcela bezradní, když tvrdí: „Žádná dodavatelská firma nechce s námi podepsat smlouvu, že jejich maso neobsahuje clenbuterol“, tvrdí šéfkuchař Jang Hongbo.

Zdroj: International Table Tennis Federation

Existují tak dvě cesty **řešení** a to buď se stát před olympiádou **vegetariánem**, nebo si **sám chovat zvířata bez clenbuterolu**. Vegetariánskou stravu již čínská střediska aplikují a prý si nikdo ze sportovců nestěžuje (!?). Případná aplikace druhé varianty však ještě nějakou dobu potrvá, než kuřata či jiná zvířata vyrostou do jateční hmotnosti. Čínští maratonci, kterým se po mase stýská, si již založili vlastní chov kuřat.

Bude proto velice zajímavé sledovat, zdali tato bezmasá prevence boje proti dopingu mezi čínskými

sportovci bude před Londýnem úspěšná či ne. Uvidíme také, zdali vegetariánská strava nevezme čínským sportovcům sílu k zisku dalších olympijských medailí, kterých doma v Pekingu získali neskutečné množství, protože všichni víme, jak je důležitá pro sportovce vyvážená strava, včetně konzumace bílkovin.

Zde se však také naskytá otázka, zdali by se **naše potravinářská inspekce neměla pít po stopách clenbuterolu v dodávaných čínských konzervách masa pro český trh (např. vepřové maso ve vlastní šťávě a také „luncheon meat“)**, protože určité nebezpečí objevení této látky v těchto potravinách skutečně existuje a může to být nebezpečí hlavně pro sportovce!

Doping v Československu

(pokračování z minulého čísla)

Jak to všechno tehdy fungovalo, se dozvídáme z dalších odtajněných materiálů, ze kterých čerpal informace po naší sametové revoluci již zesnulý novinář Václav Pacina.

V objevených dokumentech se našly i výsledky pozitivních **dopingových testů před odjezdem** reprezentantů do zahraničí.

Kdo bral? Kdo nebral?

Počet odběrů se dá počítat na **tisíce**, písemných zpráv o jejich výsledcích se dochovalo desítky. Pozitivní testy některých sportovců svědčí o tom, že někteří z nich včas nevysadili anabolika a nebo si sami navýšili jejich dávky, a tak jim při těchto testech **zůstaly zakázané látky v těle**.

Nejvíce pozitivních testů měli v té době **vzpěrači – až dvě třetiny jich bylo pozitivních**. Také jejich reprezentant **Petr Pavlásek byl zatím naším jediným olympionikem, který byl na Hrách pozitivně testován** a to konkrétně v Montrealu 1976.

Poměrně často byli pozitivní i atleti, mezi výjimečné objevy lze považovat pozitivní test našeho tehdy nejlepšího diskáře z roku 1987 těsně před jeho odjezdem na Evropský šampionát.

Časté byly pozitivní nálezy u cyklistů, plavců a kanoistů. U lyžařů zůstávali čistí skokani a sjezdaři, doping se vyskytoval u běžců.

Velmi **vzácný byl doping u kolektivních sportů** asi i proto, že se tyto sporty tehdy testovaly pouze zřídka a navíc v těchto sportech nebyl doping tak efektivní. Z této doby je i známá rovnice přisuzovaná níže zmíněnému dr. Duškovi, který tehdy prohlásil: „Jeden atlet = jedna medaile, 22 fotbalistů = 1 medaile, a to byl také hlavní důvod, proč tehdejší nomenklatura dodávala anabolika hlavně olympijským individuálním sportům. Nejznámější pozitivně testovaní byli v roce 1988 **fotbalista Kovačik z Vítkovic a hokejisté pražské Sparty Volek a Petrovka**, u kterých byl zjištěn stimulant efedrin.

Zdroj: www.vzpirani.cz

Postup při předávání informací o výsledcích testů byl následující. Z Pražské **laboratoře** se posílalo **hlášení MUDr. Pavlu Stejskalovi** a místopředsedovi **ČSTV Rudolfu Duškovi** do budovy IMCA v ulici Na poříčí. Jeho sekretariát potom informoval příslušný **sportovní svaz** o pozitivním testu.

Jako příklad tohoto postupu je zde uveden výsledek z října 1985 ze Světového poháru ve vzpírání, které se konalo na severní Moravě: „Vzorek 33 (Bartoň) pozitivní na stanazolol“. Dušek si na hlášení vlastní

rukou píše: „Řešit na výkonném výboru vzpírání“, následuje jeho podpis a datum 31.10.1985. Podle dostupných materiálů však **nebyl dopující vzpěrač oznámen ani světové federaci. Naše veřejnost se také o ničem nedozvěděla** a vzpěrač tak nebyl tehdy disciplinárně potrestán.

Stát kontroloval a dodával zakázané látky sportovcům, avšak veřejnost o ničem nevěděla, a tak se radovala z každé získané medaile. „Byl to gordický uzel svědomí a pudu sebezáchovy ve světě sportu tehdy prolezlém dopingem“, jak napsal ve své práci novinářský „doyen“ Václav Pacina.

Helena Fibingerová o té době sama říká: „**Byla to jiná doba.** Nikdo Vám o dopingem té doby neřekne pravdu“.

Naše koulačka se však mylí. Doznání je i mezi našimi tehdy špičkovými sportovci hned několik a také mnoho předních zahraničních atletů se přiznalo k užívání anabolik!

Kdo nakupoval anabolika?

V 70. letech minulého století se o **pokoutní nákup steroidů** starali hlavně trenéři. Nakupovali je především **v zahraničí** nebo je různě handlovali s kolegy z východního bloku. Později začal s **nákupy** i sekretariát tehdejšího předsedy **Himla**. Trh byl tehdy velice chaotický – kdo co kde sehnal.

Později se jezdilo **tajně s kufříkem na nákupy do Vídně**, až nakonec dostalo **ČSTV výjimku** Ministerstva zdravotnictví a **mohlo samo dovážet anabolika** a jiné podpůrné prostředky jako nezdravotní zařízení. Takto nakupované léky se vozily do **lékárny** v Praze – **Krči, odkud se dále distribuovaly.**

Aby tehdejší předseda ČSTV Himl výsledkově stačil Rusům, východním Němcům, ale i Bulharům a některým západním sportovním velmocem, musel se přizpůsobit, jinak by u komunistů neobstál, protože ty zajímaly především výsledky. Dosahovat špičkových výkonů v té době, která byla prolezlá anaboliky, bylo v některých sportovních odvětvích bez konzumace těchto podpůrných látek téměř nemožné.

Proto Himl píše 13.2.1982 na tehdejší Ústřední výbor komunistů toto: „Vrcholový sport u nás potřebuje **nové přístupy**, stejně jako je tomu na světě, zejména v oblasti endokrinologie (čti

„dávování **anabolik**“) a biochemie (čti „dávování jiných **podpůrných prostředků**“). **Zaostáváme soudruzi...**“

Podle Himla jde jenom šest sportovních lékařů tzv. progresivní cestou, protože jsou ochotni předepisovat a dávkovat sportovcům anabolika. **Himl si je jist – bez anabolik to nepůjde!** Tímto dává signál k **velkoryse organizovanému a státem řízenému dopingem.**

Ani sportovci to však nemají lehké.

Sevření mezi mlýnské kameny se tak v době **státem řízeného vrcholového sportu** a potažmo i **dopingem ocitají sportovci.** Když neuposlechnou, budou vyřazeni ze státem dotovaného a řízeného systému vrcholového sportu, v opačném případě musí konzumovat steroidy. Kdyby se sportovci v některých sportovních odvětvích **nepodrobili dopingem**, znamenalo by to až na výjimky téměř jistotu **ukončení jejich vrcholové sportovní kariéry.**

Největší tlak a také **státní podpora** byla **v individuálních olympijských sportech**, kde např. v atletice, plavání, gymnastice a třeba v lyžování **může jeden špičkový sportovec získat více medailí najednou.** Kolektivní a neolympijské sporty byly tehdy tomuto dopingovému tlaku částečně ušetřeny.

V jednom **zápise z jednání vedení ČSTV z 3.12. 1986** je vyřazování **sportovců ze středisek** jasně popsáno. Je uvedeno, že: „**Běžkyně na lyžích – Bětka Havrančíková byla po neuposlechnutí příkazu – brát anabolika – vysazena** z autobusu, který směřoval na závody do zahraničí“. Žádný jiný případ však nebyl popsán, znamená to tak, že se všichni, nebo drtivá většina sportovců podrobila této anabolické „kúře“?

Jsou ovšem trenéři, kteří tvrdí, že na nich nikdo nic nechtěl. Tento případ se týká ing. **Miroslava Kváče**, jinak známého a po více jak 20 let jediného **trenéra Jarmily Kratochvílové.**

Chceš dostat od státu **anabolické steroidy**, bez jejichž podpory se na mezinárodních kolbištích neobejdeš? Tak **podepiš.** Podepiš, že souhlasíš se specializovanou péčí a se vším, co s ní souvisí. A pokud nepodepíšeš? Komise pro výzkum (čti – komise pro podávání dopingem) na svém zasedání 9.12. 1985 konstatuje, že: „Bez písemného souhlasu sportovců nelze začít s poskytováním specializované péče,“ čili s podáváním anabolik. Hned nato byly stanoveny termíny vstupních kontrol, aby se mohli

sportovci podrobit specializované péči: Kratochvílová 19.12 a 9.1., Kocembová 23.12. a 1.1., Fibingerová 3.2., Bugár a Vrbka 6.12. atd. Vše se odehrálo na přelomu let 1985–1986.

Zdroj: TASR, foto Jozef Lenko

Předávání léků reprezentantům

Jeden z nejstarších dochovaných dokumentů v souvislosti s **distribucí dopingu** je ten ze sekretariátu Himla. Je datován z 26. listopadu roku **1979** a jako příjemce je na něm uveden trenér **Jaroslav Šmíd**, tehdejší trenér **Fibingerové** a její pozdější manžel. Na protokolu o předání je uvedeno toto zboží: 6x karton (50×20 tbl 5mg Dianabol 5), 26× Stromba (skleněné balení á 200 ks). Všechny tyto látky obsahují **anabolické steroidy** a jsou ve sportu zneužívány k dopingu.

Trenér Jarmily Kratochvílové – ing. Miroslav Kváč – zase kolem sebe šířil informaci, že jeho svěřenkyň brala pouze povolené prostředky, ale s anabolickým efektem. Mělo se údajně jednat o **maximální dávky vitamínu B12**. Lze uvěřit výpovědi naší běžkyň, že jí trenér podával pouze neškodný vitamín? Uvěří tomu někdo ještě dnes?

„Prasečina“, nebo záchrana životů?

Mnozí lékaři a trenéři, kteří byli tehdy zapojeni do

distribuce dopingu, na svou obranu uvádějí, že se snažili zmírňovat množství dopingu, aby **zabránili nekontrolovatelnému dávkování mezi sportovci**. Podávaná anabolika měla prý pouze urychlovat regeneraci. Této teorie se drží také bývalý koulař **Remigius Machura starší**, který v té době patřil k absolutní evropské a světové špičce. K užívání dopingu se sám přiznal, ale jako účel podávání anabolik neustále uvádí, že to bylo: „Pro lepší regeneraci...“

Většina tehdejších reprezentantů si však nechce přiznat, že vysoké dávky anabolik působí hlavně na růst svalů, a že mohou zvýšit výkonnost, a tak získat převahu před čistými sportovci.

Vedoucí Exekutivy Antidopingového výboru ČR **RNDr. Jan Chlumský** k tomu dodává: „**To je pokrytecká fráze, když tvrdili, že anabolika léčí sportovce z přetrénovanosti**. Hlavní bylo, aby sportovci měli nohy jako konve!“

Tehdejší velký odpůrce státního dopingu **prof. MUDr. Miloš Máček**, který se vzeprel tehdejší vrchnosti a odmítl se zúčastňovat podvodů s anaboliky a jinými podpůrnými látkami k tomu poznamenal: „**Z divokého podávání dopingu to přešlo k racionálně kontrolovanému dopingu**.“ Lapidárně to řekl **MUDr. Petr Krejčí**: „**Dnes to všichni cítíme, byla to prasečina. Některé tehdejší dávky anabolik mohly být i smrtelné!**“

Slova tohoto lékaře se bohužel stala i prorocká – někteří **tehdejší vrcholoví sportovci** za brání anabolik zaplatili daní nejvyšší – **smrtí**.

Podle Václava Paciny šly objednávky na anabolické steroidy přes tehdejšího předsedu ČSTV Antonína Himla a jeho sekretariát.

„**Dodávka anabolik přispěje ke zvýšení výkonnosti sportovců** a prostřednictvím nich se **zvýší politická prestiž naší země**“, citují v tomto deníku v roce 2006 **tajnou depeši Himla pro komunistické papaláše**.

Je dlužno také dodat, že se našli i tací **jedinci**, kteří nebyli dostatečně spokojeni s přiděleným množstvím anabolik a sami **žádali o zvýšení této kvóty**.

Mezinárodní olympijský výbor rozhodl, že se budou Hry konat také v první socialistické zemi světa, a to v **Moskvě v roce 1980**. Čeští atleti, jako byla světová rekordmanka a zlatá medailistka z evropských i světových šampionátů na 400 a 800 metrů **Jarmila**

Kratochvílová, koulařka Helena Fibingerová, koulař Remigius Machura a v neposlední řadě i olympijský šampión Ota Zaremba, byli tehdy předurčeni k tomu, aby tam sklízeli sportovní úspěchy, a tak jenom **dokazovali převahu socialistického sportu nad tím kapitalistickým, a to i přesto, že některé západní země moskevskou olympiádu bojkotovaly, a tak se nemohli tohoto „bratrovražedného“ boje účastnit.** Nemohlo tedy dojít, až na některé případy, k přímé konfrontaci obou systémů. Nemožnost přímé konfrontace se potom opakovala i o čtyři roky později při olympiádě v Los Angeles, kam zase nejeli socialističtí sportovci, mimo reprezentantů Rumunska, kteří se k bojkotu nepřidali.

Tehdejší atletický šéftrenér Miloš Dajbych, který byl **podle tajných dokumentů také zapleten do distribuce dopingu, však odmítl** po sametové revoluci přiznat, že by tehdejší výsledky byly docíleny zakázanými prostředky.

Vybraní experti měli za úkol zabránit tomu, aby byli naši sportovci pozitivně testováni na mezinárodních akcích doma i v zahraničí, a tak každé sportovní akci vždy předcházely tajné dopingové odběry. **Kdo byl pozitivní, zůstal doma, ostatní mohli vycestovat.** Je jasné, že by každý zveřejněný pozitivní nálezný uškodil jak reputaci naší země, tak i tehdejšími reprezentantům, a proto vše probíhalo tajně a výsledky se zveřejnily až po sametové revoluci.

Antidopingová laboratoř v Praze, stejně jako obdobná zařízení tohoto druhu po celém světě, **uskutečnila v té době tisíce tajných analýz odebraných vzorků** hlavně před výjezdy na důležité

akce. Existovaly také pojízdny antidopingové laboratoře, které se vydávaly na našem území třeba na tehdy velice populární a sledovaný cyklistický Závod míru.

Distribuce dopingových látek byla tehdy svěřena pouze úzkému okruhu prověřených lékařů. Vše se dělo se souhlasem i Ministerstva zdravotnictví, které bylo v té době **řízeno ministrem MUDr. Prokopcem.** Zmiňujeme zde toto jméno, protože podávání anabolik bylo jasným porušením Hippokratovy přísahy lékařů. (Pokračování příště)

Soutěž

Správnou odpověď na soutěžní otázku z minulého čísla bulletinu nám zaslal pan **Tomáš Novák** z Olešné na Pelhřimovsku. Blahopřejeme!

Otázka na tento měsíc:

Má kouření marihuany negativní vliv na zdraví sportovce? (ANO/NE)

Své **odpovědi zasílejte** mailem na naši adresu: **info@antidoping.cz** nejpozději do **25.6.2012.**

Pravidla: Soutěže se mohou **účastnit všichni čtenáři** tohoto bulletinu bez rozdílu věku i pohlaví, vyjma zaměstnanců a komisařů ADV ČR.

Ceny: První tři správní luštitelé dostanou **propagační předmět** z ADV ČR.

Statistika dopingových kontrol v ČR (květen 2012)

Sport	Při soutěži	Mimo soutěž	Celkem
atletika	10	0	10
basketbal	0	4	4
cyklistika	15	3	18
fotbal	4	0	4
házená	4	0	4
kanoe-rychlost	5	3	8
kuželky/bowling	4	0	4
rugby	8	0	8
silový trojboj	0	3	3
šerm	4	0	4
triatlon	5	0	5
vzpírání	6	0	6
zápas	0	1	1
Celkem kontrol	65	14	79
Celkem sportů	10	5	13

